

## И В ПРОФИЛ, И АНФАС – ТЕХНОКРАТ, НО И ЧОВЕК НА ДУХА

Инженер Антраник Джебзайрлиян ми направи силно впечатление с точността, отзивчивостта и нагласата си за делова и експедитивна работа, както и с уменията си „от половин дума“ да схване мисълта и да предложи решение. И като че ли това умение „да отгатне“ чуждата мисъл, да се взре напред, реално преценил ситуацията да подходи психологически вярно и конкретно обосновано, се оказа за мен пътя към изграждането на един верен образ на човека, ръководителя, обществено-ангажирания служител.

Председател на българския филиал на Арменския информационен бизнес форум със седалище във Виена (през 2002 г.), инж. Джебзайрлиян е не само активна личност със значими бизнес прояви, но и фигура, известна с духовните си увлечения. Скулптурата и изобразителното изкуство, може би с пространствеността, обема или внушителността и изяществото си, отдавна са намерили място в сърцето му и са предпочитани от него не само за запълване на свободното му време (което почти липсва), но и са формирали у широко скроения в духовен план наш съвременник едно отговорно, стабилно отношение към бъдещето. Бих казал – фундаментално с измеренията си за давност, с виждането да се остави пример, еталон за младите,



с убедеността, че това, което се прави днес е необходимо за осъществяване на връзката минало – настояще – бъдеще, традиция – новаторство, личност – общество. И именно така, в пресечната точка между индивидуалност

и обществена ангажираност, се очертава истината за човека: нравствено извисената личност, действащият „на ползу роду“ и за просперитета на обществото специалист, трудолюбивият и принципен гражданин, талантливият и духовно извисен творец. Впрочем, въпреки че се занимава преди всичко с техника, с обслужваща дейност, с организация, планиране и разрешаване на текущи, належащи, нетърпящи отлагане градски проблеми на едно от кметствата на Варна по отношение на хигиенизирането и отстраняване на излишните материали, инж. Антраник Джебзайрлиян има силно развито художествено виждане и разбиране за архитектура, моделност, дизайн. Не е случайно съвпадение фактът, че след преодоляване на всички организационни и правни задължения Арката паметник „1700 години от приемане на християнството в Армения“, намерила официално своето място в Морската градина на Варна, и изградена впоследствие само за 20 дни с прякото координиращо

и организационно участие на инж. Джебзайрлиян, е съхранила и неговото виждане за една по-опростена мелодия на сложните барокови форми на старите арменски кръстове. Възприето от скулптора и архитекта, то днес съществува, във формата и вида на един паметник, който е от най-посещаваните на брега на морето.

Като че ли някъде от дълбините на времето за този, впечатляващ със сериозността си човек, изплува представата за силата на традицията, както и неизменната ѝ връзка с бъдещето – една опора, една основа за утрешния ден. А тази традиция – и по думите му, е нещо като пластика, като вълна, заливаща брега и очертаванията му. Още повече, че пластичността в работата с металите, например, изисква талант и завидни професионални умения, е характерна за представителите на неговия род. Всички оградни и открити или закрити стълбищни парапети и врати от ковано желязо беззаваръчно изпълнение, както и защитните ролетки за магазини и витрини. Десетки години те обработват метала като глина, защото да построиш и да предоставиш на хората каси за парите им е не само специална отговорност, а и особена грижа. Предците на инж. Джебзайрлиян са заслужили и уважението, и доверието, и доброто обществено мнение за себе си главно със своя труд, упоритост и всеотдайност. С точното си и сигурно



изпълнение на обещаното, с дадената като клетва последна тежка дума. Доверието и на държавата, която им е поръчвала не една, а много банкови каси, имайки предвид техните възможности и умения, също е спечелено от тях. То се „вижда“ и по поръчките: „Доскоро в банката (ДСК) имаше големи, масивни, огнеупорни каси, които носеха производствения белег на дядо ми.“ казва не без гордост Антраник Джебзайрлиян. А корените на рода му се спускат дълбоко в историята на Армения и се извиват през земи и морета до варненския бряг. Техническото виждане, инженерното решение, ето другата страна на взаимно свързаните и преливащи се като скачени съдове умения на потомствения аристократ

и съвременна прагматична личност Антраник Джебзайрлиян, на човека с прекрасно сърце и орлов поглед, на духовно богатия и изпълняващ стриктно и най-малката подробност в детайлите на живота, бизнесмен, управител на фирми „Адиан“ ООД- Варна и „Адиан АМГ“ ЕООД- Варна. В случая като че ли няма по-добра самооценка от казаното с тиха въздишка: „Откакто се помня, все труд, отговорност, напрежение, отдаденост: на работата, на обществото, на семейството. Такова е завещанието и на родителите ми, на предците... Не мога да си представя живота без да се стремя към активна реализация на идеите, които имам или да не правя нещо, от което да следва някаква полза.“

СЛОВО

## ГЕННОТО ИНЖЕНЕРСТВО И ОПАСНОСТИТЕ ОТ НЕГО



Застрашени ли са туризмът и черноморските ни курорти?

Ще остане ли България незасегнат остров във времето на генноинженерните модификации?

Навреме ли заставаме на пътя на мутантството или вече сме напълно обречени?

Може ли науката да се окаже мащеха за човечеството?

На тези и на други конкретни въпроси потърсихме отговор от д-р Рафаел Хачикян, медик, изследовател, посветил настоящата си дейност на здравословното хранене – на изследвания за влиянието на диетата на плодове и билковия чай с мед върху човешкия организъм. От 7 години той работи с известната диетоложка д-р Людмила Емилова. Д-р Хачикян е запознат в детайли със създаването на ГМО и последствията от тяхното разпространение.

– На първо четене в Народното събрание на 13 януари беше приет закон за Генно Модифицираните Организми и тяхното „българско битие“. Каква е истината за ГМО и има ли представа българинът какви продукти с генно изменение ще се наложи да произвежда и употребява? Вре-

дят ли те и в каква степен?

– Въпросът с ГМО е много сложен, защото засяга до един всички българи. Опасността идва от природната даденост да се съществува в системата: хората, животните, растенията – живата и неживата природа са взаимосвързани и това е нещо естествено. Затова всяко едно изменение влияе на всичко останало. А генното „нахлуване“ на човека като модификатор на природата не е и безопасно за него. Създадените храни, например, могат да доведат до алергии. Някои данни сочат и други негативни следствия – безплодие, тумори, токсичност. Самите храни имат по-ниска хранителна стойност. Какво е отношението към такива храни говори фактът, че в САЩ те са 3 пъти по-евтини от биохраните – естествените, нормалните храни.

– Все пак, какво представляват тези опасни изменения, превръщащи и продуктите в много опасна за здравето действителност?

– Отговарям конкретно. Гени, например, на почвени бактерии има в царевичката. В соята пък има вирус от почвен бактерия и друго растение. По-известен е примерът на домати с гени от студеноводна риба, които правят този така наречен „рибодомат“, студоустойчив. Имам траен интерес към научните публикации, изследвания и информации по-светени на ГМО в цял свят. Д-р

Ървин Чаргоф, авторитетен и изтъкнат биохимик, сочен често за баща на молекулярната биология, предупреждава, че генното инженерство и технологията му представляват „по-голяма заплаха за света дори от ядрените технологии“. Неговото мнение е, че генното инженерство е своеобразен „молекулярен Аушвиц“, че това е нечувано и необратимо, чудовищно нападение над природата. Определя го като „едно необратимо нападение над биосферата“. Джон Фейгън – известен молекулярен биолог, също се изказва тревожно: „За учените ще бъде изключително трудно без маркировка на ГМО продуктите да проследят източника на нови заболявания, причинени от генномодифицирани храни.“

– На фона на очертаващото се настъпление на ГМО в световен аспект какви възможности имаме днес за здравословно хранене?

– Тези възможности са големи, но намаляват непрекъснато. Природосъобразното хранене е изключително важен въпрос, но проблемът е в чистотата на храните. Мисля, че днес почти няма чисти храни. У нас се говори сериозно за храненето и храните през последните 2 десетилетия. Заговори се и за хранителни навици, за диети, за калоричност, за екологичност на храната. Но важно е разбирането на проблемите. Храната влияе върху продължителността на живота,

върху състоянието на организма. А специално темата ГМО доскоро беше обвита с мълчание не само в България, а в световен мащаб. Тази тема дори се бърка още с темите за екологията или за фалшивия алкохол. Но в случая с генното инженерство има една ясна разлика – растенията са живи организми и съществуват на нашата планета още преди хората. Те живеят като организми, размножават се и е научно доказано, че могат да чувстват. Това е всъщност природата и защо трябва да се намесваме в нейната мъдрост? – От казаното става ясно, че България има шанса да бъде „био“ остров, още повече, че нашата природа и сега се сочи за такава. Имаме ли достатъчно време да осъзнаем ГМО проблема и обратими или необратими са последствията?

– Мнението ми е, че опасността е много голяма. Съсредоточаването на вниманието сега означава и разбиране на въпроса, превръща се във въпрос и на гражданската съвест. Защото времето не е в полза на предотвратяването на нещо необратимо. Докато се осъзнае от всички, тъй като този въпрос засяга здравето и храната на всички хора, последствията може да започнат да се проявяват. Затова е необходимо да се мисли и действа стратегически т.е. да не се вземат прибързани решения: приемането на закона в полза на ГМО на всяка цена

днес, може да се окаже разрешението за тежък бъдещ колапс на цялата българска природа и на здравето на българите. Затова е необходима мъдрост – да се предотврати необратим удар върху Майката Земя: природата.

– Проблемът ГМО наистина е много сложен и радикален. Без да сме песимисти и без да мислим апокалиптично, как ще се отразят на хората геннопроменените организми, ако скоро навлязат в живота ни и официално – по законов път? – Мисля, че след 15, 20 или след няколко десетки години да кажем, медицината ще се промени генерално. Сегашните учебници няма да вършат вече работа и медицинската наука ще се изправи пред куп нови болести. За старите болести съм сигурен, че ще се развият по нов начин и ще имат ново протичане. Доколко и как ще се лекуват хората ще бъде въпрос също на радикална промяна. Може пък това да е и някакъв шанс? Както отбелязва Учителят Петър Дънов: „Западните народи завързаха и дадоха плод, сега идва ред на славянството.“

Разговорът проведе:  
ТАКУХИ МИНАСЯН

